STUK 875 (2026-2027) – Nr.1

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2026-2027	28 OKTOBER 2026

VRAGEN OM UITLEG

Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw
van woensdag 28 oktober 2026

INTEGRAAL VERSLAG

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:
Vaste leden: de heer Emile Luhahi, voorzitter, mevrouw Najima El Arbaoui, de heer Gilles Verstraeten
Ander lid: de heer Ilyas Mouani
Verontschuldigd: de heer Benjamin Dalle

INHOUD

1. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Najima El Arbaoui aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de meetbare resultaten en de financiële verantwoording van lezen

- Vraag om uitleg van mevrouw Najima El Arbaoui aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de Brusselse zomerscholen

- Vraag om uitleg van mevrouw Najima El Arbaoui aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de toegankelijkheid van Nederlandstalige schoolgebouwen in Brussel

- Vraag om uitleg van de heer Benjamin Dalle aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de dalende geboortecijfers, evoluerende schoolcapaciteit en strategische investeringen in Nederlandstalige schoolinfrastructuur in Brussel

2. Regeling van de werkzaamheden

1. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

Vraag om uitleg van mevrouw Najima El Arbaoui aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de meetbare resultaten en de financiële verantwoording van lezen

Mevrouw Najima El Arbaoui: (Team Fouad Ahidar): Een kind kan goed kunnen rekenen, maar toch vastlopen bij een wiskundevraagstuk omdat het de opdracht niet begrijpt. Dat toont waarom de leesvaardigheid zo belangrijk is voor de volledige schoolloopbaan van een kind. Daarom steun ik de inzet van de VGC voor leesbevordering. 'Lezen is een Superkracht', een topinitiatief, krijgt Vlaamse steun binnen het Totaalplan Nederlands en verbindt onderwijs, bibliotheken, kinderopvang, en gezinsondersteuning.

In uw antwoord van 16 oktober 2026 op mijn schriftelijke vraag beschrijft u de initiatieven en verwijst u naar *Quick Scans* en jaarlijkse effectmetingen. Mijn vraag om uitleg bouwt hierop verder. Wat leert de evaluatie ons over de aanpak en wanneer krijgt de Raad daar zicht op? Daarnaast werd 155.000 euro Vlaamse subsidie aangevraagd en 135.000 euro toegekend, dat is 20.000 euro minder. Ik wil weten welke gevolgen dit heeft voor de uitvoering. Daarom drie concrete vragen.

Welke inzichten over het leesbeleid hebben de bestaande evoluties al opgeleverd, en welke bijsturingen volgen daaruit?

Welke gevolgen heeft de lagere subsidie van 20.000 euro voor de geplande activiteiten en de ondersteuning van scholen?

Engageert u zich om de Raad tegen het einde van het schooljaar 2026-2027 via de bestaande rapportering te informeren over de eerste bevindingen, de bestedingen van middelen en eventuele bijsturing als dat nodig zou zijn?

Leerkrachten en leerlingen verdienen ondersteuning die werkt, het is uw verantwoordelijkheid om die meerwaarde op te volgen en de Raad daarover duidelijk te informeren. 'Lezen is een Superkracht', is, zoals ik al eerder zei, een topinitiatief. Laten we ervoor zorgen dat onze kinderen, onze ketjes, die kracht ook kunnen ontwikkelen tijdens hun schoolloopbaan.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): 'Lezen is een Superkracht', is, zoals ik het begrepen had, ook onderdeel van het ToTaalplan Nederlands van Vlaams minister voor Brussel Cieltje Van Achter. Het is de bedoeling om onderwijs, kinderopvang, bibliotheken en gezinsondersteuning te verbinden. Samen met collegelid Ans Persoons heeft mevrouw Cieltje Van Achter met succes de kandidatuur van Brussel als gaststad voor de Boon Literatuurprijs ingediend. Voorafgaand aan de uitreiking in maart 2028 zullen tal van initiatieven ontwikkeld worden om het technisch lezen en het leesplezier te verbeteren. Ik vroeg mij af hoe u uw rol daarin ziet om dit mee te versterken. De minimumdoelen voor Nederlands en de acties 'Ieder kind taalheld' zijn in uitvoering. Lezen is daar natuurlijk een belangrijk onderdeel van.

Ik vroeg mij af hoe het OCB haar rol in dit kader opvat. Zal zij een centrale regierol voeren ten aanzien van alle scholen een leerkrachten om effectief wetenschappelijk bewezen leesdidactiek bij te brengen - ik denk dat dat belangrijk is - of gaan we toch eerder aanvullend werken wanneer scholen erom vragen? Dat is de traditionele manier waarop het OCB werkt, heel vraaggestuurd,

maar soms denk ik dat er meer proactief gewerkt zou kunnen worden. Ik vroeg mij af hoe u dit ziet.

Collegelid Dirk De Smedt: Bedankt voor de vragen, want dat biedt mij de gelegenheid om toe te lichten hoe wij als VGC kijken naar resultaatgericht werken en kwaliteitsontwikkeling in het onderwijs.

In de recente beleidsverklaring koos het College expliciet voor een *evidence-informed* onderwijsbeleid, in lijn met het Vlaamse beleid. *Evidence-informed* werken combineert drie kennisbronnen: wetenschappelijke inzichten, data uit de eigen praktijk en de expertise van onderwijsprofessionals, steeds geïnterpreteerd binnen de context van leerlingen, scholen en lerarenteams. Het expertisecentrum Leerpunt beschrijft dit als een cyclisch proces van onderbouwd beslissen, evalueren en bijsturen.

Uiteraard vinden we het belangrijk om effecten te monitoren. Maar tegelijk is niet alles eenvoudig meetbaar, en wat in de ene school werkt, werkt niet noodzakelijk in een andere. Daarom ondersteunt het OCB al vele jaren de scholen om doelgericht te werken en ambitieuze doelen na te streven, vanuit een evenwicht tussen wetenschappelijke kennis enerzijds, professionele autonomie anderzijds, en aandacht voor de eigen Brusselse context. Het OCB brengt daarvoor wetenschappelijke inzichten, praktijkervaring en lokale schooldata samen.

Dat geldt ook voor leesbevordering. Uit internationaal en Vlaams onderzoek weten we dat leesvaardigheid niet noodzakelijk zal verbeteren door losse acties of eenmalige campagnes, maar door een duurzaam en schoolbreed leesbeleid. Daar hebben we geen nulmeting voor nodig. Een sterk leesbeleid vertrekt vanuit duidelijke doelen, een analyse van de beginsituatie, effectieve leesdidactiek, een rijke leesomgeving en systematische opvolging van de leerlingen. Scholen zijn professionele, autonome organisaties die de ontwikkeling van hun leerlingen opvolgen. Scholen hebben een grote autonomie en verdienen ook ons vertrouwen. Ze maken daarbij gebruik van verschillende instrumenten zoals observaties, toetsen en andere vormen van leerlingenevaluatie.

Ook voor ons is het belangrijk om de impact op te volgen. Dat spreekt voor zich. We vertrekken niet van uniforme streefwaarden voor alle scholen want de beginsituatie, het pedagogisch project, de leerlingenpopulatie en de gehanteerde leerplannen verschillen immers van school tot school. In de monitoring besteden we aandacht aan procesindicatoren, zoals de ontwikkeling van een gedragen leesbeleid, de verankering van lezen in verschillende leergebieden, de uitbouw van leesbevorderende initiatieven en het *evidence-informed* werken van schoolteams. Daarnaast bekijken we samen met scholen ook resultaatindicatoren die zij zelf gebruiken om de werking te evalueren en bij te sturen. Op die manier monitoren we zowel de kwaliteit van de implementatie als de effecten die scholen binnen hun eigen context vaststellen. Een schooloverstijgende monitoring van leerlingenresultaten behoort niet tot onze opdracht en is decretaal niet mogelijk. De beoordeling van de onderwijskwaliteit en de effecten ervan op systeemniveau behoort tot de opdracht van de onderwijsinspectie en het internationaal of Vlaams onderwijsonderzoek.

Wat betreft de specifieke middelen voor de punctuele actie ‘Lezen is een Superkracht’**:** in het kader van de Vlaamse projectoproep ‘leerkansen, oefenkansen en gebruikskansen Nederlands in onze hoofdstad’ werd een subsidie van 155.000 euro aangevraagd. Vanuit de VGC hebben we, in het kader van ons flankerend beleid, 115.000 euro uit de eigen werkingsmiddelen ingebracht. U haalde daarnet aan hoe fantastisch de samenwerking met en de initiatieven

genomen door mijn Vlaamse collega zijn. Ook wij hebben de nodige inspanningen geleverd, en dat is maar goed ook. Vlaams minister van Brussel en Media besloot om een subsidie van 135.000 euro aan de VGC toe te kennen, waarvoor mijn dank. Het verschil van 20.000 euro zit dus tussen het aangevraagd en het toegewezen subsidiebedrag.

De toegekende subsidie werd verdeeld over de 5 werven. Voor werf 1 met betrekking tot het overkoepelende communicatieluik worden er geen subsidiemiddelen ingezet. Dit wordt gefinancierd vanuit eigen VGC-middelen en -personeel. Werf 2 (baby's en peuters van 0-2,5 jaar) krijgt 35.000 euro, werf 3 (jonge kleuters van 2,5-4 jaar) krijgt 20.000 euro, werf 4 (basisonderwijs) krijgt 40.000 euro en werf 5 (secundair onderwijs) krijgt ook 40.000 euro.

De onderwijsondersteuners van het OCB werken binnen een bredere opdracht rond onderwijskwaliteit. Leesbeleid vormt daarvan slechts één onderdeel, maar is daarom niet onbelangrijk. Een onderwijsondersteuner begeleidt verschillende thema's en inhouden en zal naast een traject leesbeleid ook interventies doen rond schoolontwikkeling of een zij-instromer coachen of het zorgteam ondersteunen op het vlak van datageletterdheid.

Gemiddeld begeleidt het OCB jaarlijks een 40-tal scholen met een traject over lezen. Dit doen we al vele jaren, dus het gaat hier over een continuering van het beleid dat de VGC en het OCB als instrument daartoe voeren. OCB biedt 5 vormingen aan rond effectief leesonderwijs en zijn er verschillende schooloverstijgende initiatieven. Vanuit een gedetailleerde analyse van de takenpakketten van de onderwijsondersteuners betekent dit op jaarbasis een inzet van ongeveer 22 VTE voor ondersteuning rond leesbeleid. Dat geeft een schaal van de mate waarin we daarop inzetten.

De inhoudelijke eindevaluatie van het project 'Lezen is een Superkracht' zal tegen het einde van het schooljaar ingediend worden bij de bevoegde Vlaamse overheid, met daarin onder andere gerealiseerde acties, de ingezette middelen net als de eventuele bijsturingen.

Daarnaast zetten we in het kader van onze infrastructuurprojecten in op specifieke facilitering van de scholen met betrekking tot de ontwikkeling van leeskansen. Dan gaat het over de inrichting van schoolbibliotheken, leeshoeken, en het aanpassen van onze infrastructuur aan de leesbevorderende pedagogiek.

Mevrouw Najima El Arbaoui (Team Fouad Ahidar): Als ik het goed begrijp, houden de scholen de data zelf bij en krijgen jullie deze informatie niet. Het is goed dat de VGC eigen middelen (115.000 euro) zelf inbrengt, bovenop de 135.000 euro van de Vlaamse overheid. Ik hoop dat deze 250.000 euro juist besteed wordt, maar er is een evaluatie nodig. We moeten weten of het geld juist besteed geweest is en of er resultaat mee geboekt werd, want resultaten moeten we kunnen meten. We moeten in 2026-2027 weten of die 250.000 euro effectief een positieve impact heeft gehad op die leerlingen. U heeft net aangekaart dat enkel de scholen deze evolutie bijhouden en dat jullie deze informatie normaal gezien niet ontvangen. Ik ben er wel voorstander van om bij te houden of er een positieve impact geweest is.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik heb nog een aantal bijkomende vragen. We discussiëren een beetje in het ijle, in algemene termen over welke middelen zetten we in, ten aanzien van hoeveel scholen. Het zijn 40 scholen per jaar, dat is heel wat. Dat is fijn om te horen. Ik stel mij wel de vraag over de 22 VTE die hieraan werken. Kan u meer toelichting geven bij hoe dit leesbeleid eruitziet en hoe we ervoor zorgen dat we het leesplezier bevorderen en dat leerlingen meer aan het lezen gaan? Hoe ziet dat er concreet uit in de scholen?

Er zijn resultatenindicatoren die bijgehouden zullen worden, kan u daar ook toelichting bij geven? Wat in de ene school werkt, werkt niet per se in de andere. De autonomie van de scholen is een bouwsteen van hoe ons onderwijslandschap in elkaar zit.

Ook de rol van het OCB, blijft die vraag-gestuurd of gaan ze wat meer 'de boer op' om dat te promoten? U zegt dat daar eigen personeel voor ingezet zal worden. Hoe gaat u dat juist doen?

U heeft opgesomd hoe de middelen per doelgroep ingezet worden. Kan u ook toelichten waarvoor die middelen dienen?

Collegelid Dirk De Smedt: Voor alle duidelijkheid, wanneer ik over 40 scholen spreek gaat dit over jaarlijks 40 scholen. Daar mag u niet uit concluderen dat er 40 scholen begeleid worden. Elk jaar worden er 40 scholen begeleid, maar dat zijn niet elk jaar dezelfde scholen. Wij proberen VGC-breed voor het hele onderwijsnet dat aanbod aan te bieden. We moeten vermijden dat scholen structureel afhankelijk worden van het OCB.

Heel de strategie van de interventie van het OCB is net om die autonomie van de scholen te respecteren en om de expertise die in het OCB opgebouwd is in de scholen te injecteren, waardoor zij vervolgens die autonomie opnieuw ten volle kunnen benutten.

Ook wat betreft uw conclusie met betrekking tot de resultaten wil ik toch even rechtzetten dat er wel degelijk resultaten en indicatoren verzameld worden. Wat we niet doen is ons substitueren aan de evaluatie die op individueel niveau in elke school gebeurt. Wat wij vooral doen is kijken of de middelen effectief zijn en of ze bijdragen tot een versnelling en verbetering van die leer- en leestrajecten in deze casuïstiek, specifiek binnen de verschillende scholen. Ik heb opgesomd dat we wel degelijk een aantal indicatoren opvolgen om te evalueren of dat leesbeleid effectief voldoende verankerd en systemisch is.

Om de vragen hoe dit vorm krijgt in elke school wil ik mij heel genuanceerd uitspreken omdat elke school wat dat betreft zijn autonomie heeft. Ik kan wel een aantal heel concrete voorbeelden geven van waar dat toe leidt. Heel veel lagere scholen organiseren dagelijks leesmomenten, variërend van een kwartier tot een half uur. Andere scholen kiezen ervoor om specifieke leesbevorderende activiteiten te organiseren, hierbij kan u denken aan bezoeken aan de Nederlandstalige bibliotheken. Dat is ook de reden waarom ik recent nog met enige frustratie vernam dat men die middelen had ingekort.

Dat gaat ook over het laagdrempeliger houden van leeskansen, het verbreden van het aanbod van leesmateriaal - zowel op de school als in de klas -, het actief gebruiken van leesvaardigheid en leeskansen in de school- en de klasdidactiek. Dat gaat over een breed aanbod dat varieert in functie van de schoolpopulatie. Er zijn scholen die effectief die middelen aanwenden om bijkomende mensen aan te trekken om die leesmomenten binnen de klas op te splitsen tussen leesbegeleiding en individuele leesmomenten. Er zijn een aantal scholen die van die middelen gebruik maken om vrijwilligers en ouders aan te trekken om voorleesmomenten te organiseren. Het gaat dus om een heel divers aanbod waarbij de rol van het OCB is om op basis van wetenschappelijk onderbouwde leesdidactiek het gehele scala, een menukaart van mogelijkheden aan te bieden aan elke school, en dan is het aan de school om te kijken binnen de schoolpopulatie welke aspecten van de menukaart ook effectief aangeboden worden.

Het gaat hier over een zeer breed en kwalitatief aanbod waarbij de middelen erg welkom zijn om het gangbare beleid verder te versterken in het kader van het Vlaamse initiatief.

Gilles Verstraeten (N-VA): Ik ben blij dat de middelen gevonden zijn tussen de Vlaamse minister voor Brussel en het College.

- *Het incident is gesloten.*

Vraag om uitleg van mevrouw Najima El Arbaoui aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de Brusselse zomerscholen

Mevrouw Najima El Arbaoui (Team Fouad Ahidar): Een kind dat tijdens het schooljaar moeilijk meekan, mag tijdens de zomermaanden niet nog verder achteropraken. Daarom zijn zomerscholen zeer belangrijk. Ze helpen leerachterstanden tegen te gaan en geven kwetsbare leerlingen extra kansen.

Uit uw antwoord van 13 oktober 2026 op mijn schriftelijke vraag bleek dat de VGC in 2026 zelf geen subsidieaanvraag indiende en geen regierol opnam binnen de Vlaamse subsidieregeling.

Vier Nederlandstalige Brusselse scholen dienden een aanvraag in. Alle aanvragen werden goedgekeurd, maar één school besloot uiteindelijk geen zomerschool te organiseren.

Naast *Talentboost* waren er dus drie zomerscholen via deze regeling. Er waren zomerscholen in Anderlecht, Oudergem en Laken.

Ik erken de inzet voor *Talentboost* en het andere vakantieaanbod. Toch blijft de vraag hoe de VGC scholen actiever kan ondersteunen om het zomerschoolaanbod te versterken. Ook de deelname verdient opvolging. In Anderlecht namen bijvoorbeeld 114 leerlingen deel, tegenover 175 voorziene plaatsen.

In Laken waren er juist meer deelnemers dan gepland. Die verschillen vragen om een verklaring. Voor 2027 bevestigt u de voortzetting van *Talentboost*, maar vermeldt uw antwoord geen concrete doelstelling voor de uitbreiding of verspreiding van de zomerscholen.

Waarom heeft de VGC in 2026 geen eigen subsidieaanvraag ingediend en geen regierol opgenomen binnen de Vlaamse subsidieregeling? Bent u bereid die aanpak voor 2027 te herzien?

Welke lessen trekt u uit het beperkte aantal zomerscholen via deze regeling en de verschillen in deelname? Hoe gaat u na of kwetsbare leerlingen voldoende worden bereikt?

Engageert u zich er ook toe om voor de volgende subsidieaanvraag een beknopt plan aan de Raad voor te leggen, met concrete, meetbare doelstellingen voor het aanbod, de spreiding en het bereik van kwetsbare leerlingen, die we zeker moeten ondersteunen, en met duidelijke ondersteuning voor deze scholen?

Extra onderwijskansen mogen niet alleen afhankelijk zijn van de draagkracht van de individuele school. Daarom verwacht ik van de VGC verantwoordelijkheid, actieve coördinatie en een concreet plan.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): We zien dat de zomerscholen in Vlaanderen aan belang winnen. Het voorbije jaar steeg het aantal deelnemers met 22% in heel Vlaanderen. Er namen 21.776 leerlingen deel, gespreid over 234 locaties. In Brussel waren er drie zomerscholen. Dit ging om in totaal 325 leerlingen. Elk van die initiatieven duurde twee weken. De drie zomerscholen waren De Telescoop in Laken, de Zomermus in Oudergem (105 leerlingen) en de Zomeracademy in Anderlecht.

De Zomermus richtte zich op een gesloten doelgroep in het basisonderwijs. De selectie gebeurde op basis van een doorverwijzing door een school of CLB.

De Zomeracademie in Anderlecht was voor een open doelgroep in het secundair onderwijs, waar toekomstige leerkrachten gedurende twee weken een gerichte opleiding kregen. Daardoor kunnen ze de aangeleerde lesmethodes in de praktijk brengen.

Sinds dit jaar beschikt men over kwaliteitsvol, wetenschappelijk onderbouwd leermateriaal, dat men nog verder wil uitbouwen met de Vlaamse overheid.

Daarnaast is er inderdaad het initiatief van het OCB en de VGC. Het OCB doet dat met eigen middelen. Er is vier weken *Talentboost* voor in totaal 130 kinderen in de Comeniussite in Koekelberg.

Er zijn raakvlakken met de zomerschool, maar ik stel mij de vraag waarom de VGC ervoor kiest om dat met eigen middelen te doen en niet binnen het Vlaamse beleidskader. Ook de personeelsinzet wordt daarvoor momenteel terugbetaald door de Vlaamse overheid. Dus ik snap dat niet zo goed.

Algemeen zitten we wel met een probleem in Brussel. Ik heb het gevoel dat dat beter kan. Slechts 1,7% van alle locaties bevindt zich in Brussel. Amper 1,6% van alle deelnemers, Vlaanderenbreed, neemt deel aan zomerscholen in Brussel. Dat is bijzonder weinig in een regio waar de nood heel hoog is. We weten over deze regio ook dat, zonder daarover waardeoordelen te vellen, Brussel de zwakste resultaten in het Vlaamse onderwijs heeft. Het taalachterstandsniveau is het grootst in Brussel.

Dus we zouden alle actoren moeten betrekken om hun verantwoordelijkheid op te nemen om het tij te keren. Zomerscholen zijn daarbij belangrijke elementen. Alle kinderen die extra ondersteuning nodig hebben, moeten ervan gebruik kunnen maken.

Dankzij de financiering door de Vlaamse overheid ontvangen organisatoren subsidies voor de volledige personeels- en werkingskosten. De gemeente of de VGC die een regierol opnemen, kunnen daarvoor ook een extra vergoeding per kindplaats ontvangen. Maar we zien dat de Brusselse spelers waarschijnlijk niet overtuigd zijn. Ik vind dat moeilijk uit te leggen.

De VGC financiert wel met eigen middelen speelpleinwerkingen terwijl de door Vlaanderen gefinancierde zomerscholen amper van de grond komen. Hoe kan dit worden verbeterd?

De heer Ilyas Mouani (Vooruit.brussels): Vooruit gelooft dat elk kind genoeg kansen verdient, ook in de zomer, want we weten dat de taal- en leerachterstand hier het hoogst is. Ik zeg dat omdat ik zelf ook animator ben geweest.

De situatie in Brussel is moeilijk te vergelijken met Vlaanderen. Iedereen kent de institutionele lasagne met de 19 gemeentes, Cocof, VGC, GGC, etc. Dat zegt niet dat wij die zomerscholen niet moeten doen, helemaal niet.

De VGC heeft al meer dan 20 jaar een eigen project, *Talentboost*. Het zomerkamp van het onderwijscentrum Brussel, waar Brusselse ketjes met een andere thuistaal spelend Nederlands leren.

Talentboost is een VGC-project dat een succes geweest is. Is er de mogelijkheid om de komende schoolvakantie dat aanbod uit te breiden? Waarom maakt de VGC zelf geen gebruik van de Vlaamse subsidies?

Collegelid Dirk De Smedt: Ik vind de vraagstelling 'Waarom maakt de VGC geen gebruik van subsidies' raar, wetende dat de VGC-middelen eigenlijk ook gewoon subsidies zijn. Het zijn dezelfde belastingbetalers die dat geld ophoesten. Dus eerlijk gezegd, welke overheid welk initiatief neemt, is misschien niet iets dat bijzonder interessant is voor ons, maar vanuit de maatschappelijke context, is het in dit geval de Vlaamse Gemeenschap die daarvoor middelen uittrekt. Of die nu uit die Vlaamse begroting komen, of uit die VGC-begroting, dat maakt niet uit. Het blijven wel Vlaamse middelen die Vlaamse politici besteden.

Wat die eeuwige vraag rond 'waarom doet de VGC niet' betreft wil ik nogmaals eens benadrukken dat de VGC Vlaams beleid voert. Vaak voert de VGC een beleid al jaren alvorens de Vlaamse overheid het doorvoert. De manier waarop de VGC de speelpleinen invult, is een mooi voorbeeld. In Brussel zijn de speelpleinen een verlenging van het schoolgebeuren. Daar zit al een pedagogisch project achter.

Wanneer een project zoals *Talentboost* al 25 jaar goed loopt, is het niet de bedoeling dit project op de schop te gooien door het nieuwe systeem van subsidiëren.

Ik ben blij dat de zomerscholen in Vlaanderen een succes zijn, een groei van 22%. In Brussel, ook al vertrekken we van een lagere basis, hebben we het aantal zomerscholen in 2026 verdubbeld.

Ondertussen werd na overleg beslist om *Talentboost* een stukje om te vormen, zodanig dat helemaal gealigneerd is met de subsidievoorwaarden voor zomerscholen. De VGC zal volop op die subsidies inschrijven en we zullen van die extra miljoen absoluut gebruik maken, om waar mogelijk verder te gaan versterken.

Dat past allemaal in de ambitie om elk kind zoveel mogelijk ontwikkelingskansen te bieden, ook tijdens die zomervakanties. Het feit dat zowel die *Talentenboost* als die speelpleinen structureel verankerd zijn in de schoolinfrastructuur, maakt het mij dus ook sterk dat naar volgend jaar toe we die zomerscholen heel wat kunnen gaan versterken. En dat is ook in lijn met wat we hebben aangekondigd in de beleidsverklaring.

In de Beleidsverklaring 2026-2027 werd duidelijk aangegeven dat we willen inzetten op die zomerscholen. Op die manier willen we ook meer en extra leer- en oefenkansen geven aan onze

leerlingen in het Nederlands Talent- en Onderwijs in Brussel. Voor 2027 hebben we een aantal heel duidelijke ambities die verder bouwen op onze wetenschappelijke inzichten, zoals die ons worden aangereikt uit het Vlaams onderzoek over de zomerscholen.

We vinden het warm water niet uit. We vertrekken vanuit het beleid en de inzichten die in Vlaanderen ontwikkeld worden om dit in Brussel te gaan vertalen. Dit houdt in dat we de Brusselse scholen beter gaan informeren over de Vlaamse subsidiemogelijkheden en we gaan initiatiefnemers praktisch en inhoudelijk ondersteunen. We gaan ook onderzoeken hoe zomerleren geïntegreerd kan worden in de speelpleinwerking, zodat we dat Vlaams beleid opnieuw aanvullend kunnen versterken met de expertise die we hebben opgebouwd. We zullen ook de capaciteit van de *Talentboost* voor anderstalige nieuwkomers verder uitbreiden indien de vraag groter is dan het aanbod.

Mevrouw Najima El Arbaoui (Team Fouad Ahidar): U heeft heel grote ambities.

Talentboost omzetten naar zomerscholen is een heel goed initiatief omdat we een tekort aan zomerscholen hebben. We moeten wel de vraag stellen hoe we dat kunnen uitbreiden. Een goed idee is ook om de Nederlandstalige Brusselse scholen meer te informeren over die subsidies, zodat ze ook deelnemen zodat dat geld ook gaat naar de kwetsbare leerlingen.

Ik kijk uit naar het resultaat volgend jaar.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Wat het collegelid zegt is een rare opmerking. Het is wel belangrijk waar de middelen vandaan komen. Het is een goede zaak om met de middelen die de VGC vanuit Vlaanderen krijgt de zomerscholen volledig te betalen. De VGC moet dit dan niet meer vanuit haar eigen budget doen en heeft dan meer middelen om andere dingen te doen.

Als je kijkt naar andere grootsteden, zoals bv. Antwerpen, waar men de regierol heeft genomen om die zomerscholen op te zetten, kan je merken dat ze erin geslaagd zijn om veel zomerscholen op te starten. Er werden 2.000 plaatsen op 36 locaties gecreëerd.

Talentboost bestaat inderdaad al lang in Brussel, maar bereikt slechts 325 kinderen in drie zomerscholen. Ik denk dat we in Brussel beter kunnen. Gaat de VGC echt de regierol opnemen en dat echt promoten? Ik denk dat dat het verstandigste is. De Brede Schoolcoördinatoren kunnen er ook een rol in spelen.

De heer Ilyas Mouani (Vooruit.brussels): Als ik het goed begrijp, gaat de VGC intekenen op de subsidie. De VGC gaat de subsidies vragen aan Vlaanderen.

Collegelid Dirk De Smedt: Collega Gilles Verstraeten vindt mijn redenering absurd. Volgens mij is dat niet zo.

Ik stel vast dat, voornamelijk onder het beleid van de N-VA, elke bijkomende subsidiëring die de VGC krijgt in de praktijk in mindering gebracht wordt op de reguliere financiering. Iedere subsidie die de VGC binnenhaalt, betekent dan uiteraard een stukje het beperken van de structurele financiering van de VGC en van haar autonomie om die middelen in functie van de beleidsdoelstellingen aan te wenden.

We hebben het daarnet kort even gehad over ‘Lezen is een superkracht’. De Vlaamse overheid bespaart eerst 800.000 euro op de Nederlandstalige bibliotheek om vervolgens te zeggen dat ze

dat gat weer dicht door 600.000 euro te geven. De VGC moet dan de rest zelf bijleggen. Als je 800.000 euro naar 600.000 euro compenseert, dan heb je gewoon voor altijd een gat geslagen.

Het grappige aan dit verhaal, of het intrieste ervan, is dat die bijkomende subsidie, die aan de Nederlandstalige bibliotheek wordt toegewezen, eigenlijk gewoon wordt ingehouden op de reguliere dotatie van de VGC. Het gaat dan over een bedrag van 313.000 euro.

Een euro kan maar één keer worden uitgegeven. Ik heb in deze wel door wat de Vlaamse overheid probeert te doen. Ze probeert via tijdelijke projectmatige subsidiëring de financiering van de VGC zogezegd op peil te houden om de VGC vervolgens systematisch te laten betalen voor die keuze door haar structurele financiering te verminderen. Dat is wat nu ondertussen, op een systemische manier, de voorbije jaren gebeurt. Ik vind het heel kwalijk dat men hier, voornamelijk vanuit de N-VA, blijft pretenderen dat de VGC volop moet inzetten op het intekenen van subsidies. N-VA weet dat elke euro, die dan aan de VGC wordt gegeven, eigenlijk een structurele verzwakking van de positie van de VGC betekent.

Ik stel voor dat de heer Gilles Verstraeten de cijfers met betrekking tot de subsidies opvraagt bij zijn partijgenoot, de Vlaamse minister van Begroting, of bij de minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden. Hij zal merken dat dit een probleem is, niet alleen voor de VGC, maar voor heel wat instellingen die van de VGC afhankelijk zijn. Ze lijden onder deze beleidskeuze.

- *Het incident is gesloten.*

Vraag om uitleg van mevrouw Najima El Arbaoui aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de toegankelijkheid van Nederlandstalige schoolgebouwen in Brussel

Mevrouw Najima El Arbaoui (Team Fouad Ahidar): Een school moet voor ieder kind toegankelijk zijn. Dat lijkt vanzelfsprekend. Maar vandaag stel ik mij een fundamentele vraag: weten we eigenlijk hoeveel Nederlandstalige schoolgebouwen in Brussel daadwerkelijk toegankelijk zijn? Het antwoord op mijn schriftelijke vraag SV23 is bijzonder verontrustend.

U schreef letterlijk: *"De VGC houdt geen systematische inventaris bij."* U bevestigde bovendien dat er geen volledig overzicht bestaat van de fysieke toegankelijkheid van de Nederlandstalige schoolgebouwen in Brussel. Met andere woorden: we beschikken niet over een volledig beeld van welke scholen toegankelijk zijn, waar de problemen zich bevinden en welke aanpassingen nog noodzakelijk zijn.

Hoe kunt u een beleid evalueren als u niet over de noodzakelijke gegevens beschikt? Een inventaris is toch belangrijk? Maar er is meer. Uit uw antwoord bleek ook dat er geen afzonderlijk budget bestaat voor toegankelijkheidswerken. De uitgaven worden opgenomen in algemene infrastructuurprojecten en worden niet apart bijgehouden. Hoe komt dat?

Dat betekent dat we op basis van uw antwoord niet kunnen vaststellen hoeveel middelen specifiek naar toegankelijkheid gaan en welke concrete verbeteringen daarmee worden gerealiseerd. U verwijst naar bijna 4,8 miljoen euro aan investeringen tussen 2006 en 2014, wat tien geleden is, via het project 'Plassen met klasse'. Ik erken die inspanningen, maar ze dateren wel van tien jaar geleden.

We zijn ondertussen in 2026. De Brusselaars hebben vandaag geen behoefte aan een overzicht van investeringen van meer dan tien jaar geleden. Zij hebben recht op duidelijkheid over de huidige toestand van hun scholen. Hoeveel gebouwen zijn toegankelijk geworden? Welke hindernissen bestaan nog? En welke resultaten hebben de investeringen van de afgelopen jaren opgeleverd? Dat zijn toch geen buitensporige vragen wanneer het over publieke middelen en het recht op toegankelijk onderwijs gaat?

En dan lees ik nog iets opvallends in uw antwoord. U stelt dat de VGC de afgelopen jaren geen klachten heeft ontvangen over ontoegankelijke schoolinfrastructuur. Maar geen klachten betekent niet dat er geen problemen zijn. Een ouder die zijn kind dagelijks moet helpen om een schoolgebouw binnen te raken, dient niet noodzakelijk een klacht in. Een leerling met een beperkte mobiliteit die niet zelfstandig alle lokalen kan bereiken, meldt dat misschien ook niet formeel. We mogen het ontbreken van klachten niet verwarren met het ontbreken van problemen. Er is iets aan de hand. Het is niet omdat men geen klacht indient, dat de infrastructuur in orde is. Veel mensen dienen geen klacht in, maar er is wel een probleem met de infrastructuur. We houden sowieso geen inventaris bij. Als er geen inventaris is, kan er ook geen resultaat gemeten worden. We moeten een inventaris hebben van de Nederlandstalige scholen.

Ik ben mij bewust van de bevoegdheidsverdeling met de Vlaamse Gemeenschap en de verschillende onderwijsverstrekkers. Maar die bevoegdheidsverdeling mag geen excuus worden om de resultaten van de eigen investeringen onvoldoende op te volgen. De VGC kan niet verantwoordelijk worden gehouden voor ieder schoolgebouw in Brussel. Maar zij moet wel verantwoording kunnen afleggen over de infrastructuurprojecten waar ze verantwoordelijk voor is en die zij zelf financiert of ondersteunt. En precies daar verwacht ik vandaag duidelijke antwoorden.

Wat controle en verantwoordelijkheid betreft, kunt u vandaag aangeven van hoeveel door de VGC gefinancierde of gesubsidieerde schoolvestigingen de toegankelijkheid effectief in kaart is gebracht? Indien u dat cijfer niet kunt geven, bent u bereid een systematische inventaris op te stellen naar de toekomst toe, en tegen welke concrete datum zal die beschikbaar zijn?

Over transparantie over overheidsgeld, u bevestigt dat toegankelijkheidswerken financieel niet afzonderlijk worden bijgehouden. Bent u bereid om vanaf nu bij elk door de VGC ondersteund schoolinfrastructuurproject afzonderlijk te registreren hoeveel middelen naar toegankelijkheid gaan en welke concrete verbeteringen daarmee worden gerealiseerd?

Over concrete engagementen en deadlines: Bent u bereid om binnen zes maanden aan deze Raad een eerste voortgangsrapport voor te leggen met de vastgestelde toegankelijkheidsproblemen? Kunt u zich vandaag uitdrukkelijk engageren tot die termijn?

Ik verwacht vandaag geen nieuwe algemene beloftes over het belang van toegankelijk onderwijs. Ik verwacht drie zaken: duidelijke cijfers, transparantie over de middelen en een concrete planning. Want een overheid die investeert zonder de resultaten voldoende te kunnen aantonen, maakt het voor de raadsleden onmogelijk om haar beleid degelijk te controleren.

En dat is precies onze opdracht als oppositie: niet alleen vragen hoeveel geld wordt uitgegeven, maar vooral nagaan wat de Brusselaars, de belastingbetalers, daarvoor terugkrijgen.

Toegankelijkheid mag geen mooie ambitie op papier blijven. Ze moet zichtbaar en voelbaar zijn voor de leerlingen, ouders en leerkrachten die er iedere dag mee in aanraking komen. Ik hoop daarom dat u vandaag niet alleen het probleem erkent, want er is een infrastructuurprobleem in de scholen, maar ook concrete engagementen aangaat.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik stel mij een klein beetje de vraag of er een mogelijke objectivering is van deze problematiek. Er zijn, bij mijn weten, onderwijsdoorlichtingen geweest op het vlak van bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne in de Brusselse scholen. Ik vroeg mij af of u de resultaten daarvan zou kunnen toelichten. Kan u vertellen of de Nederlandstalige schoolgebouwen in Brussel voldoende toegankelijk zijn voor leerlingen en bezoekers met een beperking op dat vlak.

We zitten natuurlijk met veel nieuwe scholeninfrastructuren. We hebben daar de afgelopen jaren serieus in geïnvesteerd. Ik heb nu wel het afgelopen weekend toevallig een gesprek gehad met een actor uit het Brusselse werkveld. Hij zei dat er natuurlijk ook schoolgebouwen zijn waar je met je vinger door het dak kunt poken en waar ramen eruit vallen. Er zijn heel verouderde schoolgebouwen, waar de toegankelijkheid een stuk minder goed is. Dus ik vroeg me af in welke mate dat te objectiveren valt.

Ik wil nog even terugkomen op de vorige vragen. Het was absurd wat het collegelid zei over de subsidies en waardoor de middelen verminderd worden. Dat klopt gewoon niet. Ik weet niet waar u dat vandaan haalt.

Ik blijf bij mijn mening. Waarom zou je als er middelen aangeboden worden er geen gebruik van maken? Ik pleit ervoor om dat net wel te doen.

In de stad Antwerpen zijn de zomerscholen een groot succes. Maar waarom zou je in Schaarbeek de scholen niet aanmoedigen om iets te doen dat onzakelijk is en dat volledig betaald wordt door de Vlaamse Gemeenschap?

Collegelid Dirk De Smedt: Ik ben eigenlijk een *pleaser*. Ik wil de Raad graag geven wat men mij vraagt. Ik heb schriftelijk geantwoord op uw vraag. Op al uw andere vragen is het antwoord nee. Dit om heel veel verschillende redenen. We gaan geen centrale registratie van de toegankelijkheid van schoolgebouwen aanleggen. Ik kan u die cijfers niet geven. Ik beloof ook niet om die in de toekomst te geven. Want we gaan dat in ieder geval niet doen. De reden waarom we dat niet doen, heeft alles te maken met nogmaals één ding: de VGC voert flankerend beleid.

De Vlaamse minister van Onderwijs en het Vlaamse onderwijsdepartement zijn verantwoordelijk voor de infrastructuur en zelfs zij houden geen centrale inventaris bij. Waarom zou de VGC dat dan vanuit het flankerend beleid wel doen? Op basis van welke grond en welk wettelijk kader?

Dat wij een idee hebben van wat we doen en wat we niet doen, met middelen die aan ons zijn toegewezen, spreekt voor zich. De inrichtende macht is de initiatiefnemer van een schoolrenovatie of een nieuwbouw, in nauwe samenwerking met AGION, een Vlaams fonds, en eventueel in overleg met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De VGC kan als financiële facilitator eventueel bijkomend middelen toestoppen.

Ik vind het fantastisch dat men mij de gelegenheid geeft om opnieuw de nuance van wat de VGC in het Vlaamse beleid hoort te zijn, te kaderen. De VGC voert flankerend beleid.

Ik ga het u zo zeggen: als ik morgen wel geacht word om dat te doen, dan moet u begrijpen dat ik mij, nog voordat ik begin aan het oefeningetje toegankelijkheid, inderdaad ga bezighouden met het in kaart brengen van de scholen waar het binnenregent, waar de asbestproblematiek niet onder controle is of waar de energie-uitdagingen de werking van de school in de wintermaanden onder druk zetten of school in de zomermaanden onleefbaar maken. U begrijpt, er is een prioriteit. Als we niet willen uitgroeien tot een soort Mexicaans leger of een 28-koppige draak op het niveau van de Administratie, moeten we het subsidiariteitsbeginsel respecteren. Dat wil zeggen: u kunt beleid en verantwoordelijkheid het best toewijzen aan het beleidsniveau dat het meest geschikt is om daarmee aan de slag te gaan.

Mevrouw Najima El Arbaoui zegt: het feit dat er geen klachten zijn, wil niet zeggen dat er geen probleem is. Maar in alle eerlijkheid, het feit dat er geen klachten zijn, wil vooral zeggen dat scholen, schoolteams en schoolbesturen daar elke dag opnieuw hun verantwoordelijkheid nemen. Want dat betekent dat, indien men met toegankelijkheidsproblemen of problemen met redelijke aanpassingen geconfronteerd wordt, de school zelf daarin tussenbeide komt. Want geloof mij vrij, mocht dat niet zo zijn, dan zou men mij, mijn kabinet of mijn administratie wel degelijk weten te vinden. Ik kan u vandaag bevestigen dat wij wat dat betreft geen klachten hebben ontvangen. Wil dat zeggen dat er geen problemen zijn? Nee, dat wil ik niet beweren. Maar wil dat zeggen dat die problemen ofwel door de scholen zelf worden opgevangen, of dat daar redelijke aanpassingen uit voortgroeien? Ja, dat vermoed ik wel.

U moet van mij aannemen dat ik toegankelijkheid in de toekomst niet apart ga begroten. Maar in een globaal ontwerp, of het nu gaat over een zware renovatie of een nieuwbouw, moet u van mij aannemen dat het aspect toegankelijkheid, waarover u mij vandaag bevraagt, niet meetbaar, niet kwantificeerbaar en niet rapporteerbaar is.

Ik zou het mij nu heel gemakkelijk kunnen maken en zeggen: ja, we gaan dat allemaal doen. En als u mij dan volgend jaar die vraag opnieuw zou stellen, zou ik tegen de Administratie kunnen zeggen: zet wat cijfers op papier, maak een inschatting, maak veronderstellingen. En wat zouden we dan beleidsmatig hebben gewonnen? Niets.

Dus in deze denk ik dat - en nogmaals, dat is niet mijn verdienste, dat is de verdienste van de mensen en mijn voorgangers - dat er op het vlak van onderwijsinfrastructuur en onderwijsvernieuwing goed beleid gevoerd is geweest. Ik zet dat beleid verder, met het oud-voluntarisme dat mij eigen is. Ik luister vooral naar de noden op het terrein. Ik luister naar wat de inschatting van de noden en de behoeften op het niveau van de scholen zijn.

Ik ben heel blij dat u het verhaal van het project ‘Plassen met klasse’ aanhaalt. Ik ben het er objectief mee eens dat we daar een nieuw initiatief rond zouden moeten opnemen. Daar hoor ik wel een aantal zorgpunten in de scholen, wat betreft het sanitair en de hygiëne rond de sanitaire installaties. Dus daar zijn we naar aan het kijken.

Maar neemt u van mij aan dat u mij - en u mag dat doen - elke zes maanden opnieuw vraagt waar we staan op het vlak van toegankelijkheid. Ik zal u voor de rest van deze legislatuur, en waarschijnlijk mijn opvolgers in de toekomst, dat antwoord altijd schuldig moeten blijven.

Mevrouw Najima El Arbaoui (Team Fouad Ahidar): Ik heb dus geen antwoorden gekregen op deze vraag om uitleg.

Sowieso voert de VGC een beleid, dat weten we. Maar als je geen inventaris hebt van de schoolinfrastructuur, kun je sowieso niet weten waar er iets misgaat. Er zijn sowieso klachten, want al mijn vragen om uitleg komen van burgers.

U zegt dat de school sowieso iets aan klachten doet, maar dat is niet altijd zo. U heeft al gezegd dat de ouders en de leerlingen bij uw kabinet terechtkunnen zodat u die klachten kunt meten. Ik zou deze vraag niet uitvinden. Er zijn klachten. Vandaar dat ik dat vandaag hier op tafel leg. Dat u eigenlijk niet bereid bent om er toch iets aan te doen, maakt me wel een beetje ... U moet toch een oplossing kunnen vinden voor deze problemen. Ik zal de problemen naar u doorsturen. Dan kunt u precies weten waar het probleem is. Er zijn echt wel scholen die gewoon de middelen niet hebben om iets te doen aan hun infrastructuur.

Het project 'Plassen met klasse' was een succesverhaal. Dat is nu tien jaar geleden. Misschien kunt u een nieuw initiatief uitvinden om toch nog iets te kunnen doen tijdens uw mandaat. Want daarvoor zit u hier en daar wordt u voor betaald.

We willen toch een oplossing vinden voor de burgers, voor de scholen, voor alle instellingen. Dat gebeurt niet door te antwoorden: nee, we gaan niks doen.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik heb er niet zo heel veel aan toe te voegen. Ik denk dat de Vlaamse Onderwijsinspectie er vooral mee aan de slag gaat. Vanaf eind deze maand gaat de onderwijsinspectie onaangekondigde doorlichtingen doen, niet enkel op onderwijskwaliteit, maar ook op de bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne. Het wordt interessant om te zien wat de resultaten hiervan zijn.

Ik weet op dit moment niet goed in welke mate we dat kunnen objectiveren. Er zijn voorbeelden van scholen waar men gehuurde gebouwen heeft en waar asbestproblemen zijn. Dat zijn ook allemaal kwesties waar we dieper op kunnen ingaan. De asbestproblematiek is een heel groot probleem. Asbest is een gewestmaterie, maar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest doet daar eigenlijk bijna niets rond.

Collegelid Dirk De Smedt: Ik begrijp dat het heel frustrerend is om het aan te horen dat we dat niet gaan doen. Maar dit heeft alles te maken met de enige realiteit. De noden en behoeften waarover mevrouw Najima El Arbaoui spreekt, zijn onbeperkt. In de eerste les Economie leert u dat middelen dat jammer genoeg wel zijn. Daardoor ontstaat een schaarsteproblematiek.

De volledige infrastructuurverantwoordelijkheid wordt door drie voltijdsequivalenten in de Administratie opgevolgd.

U kent de begroting van de VGC. U weet ook dat de VGC geen eigen fiscale autonomie heeft. Wij hebben het net gehad over het feit dat de financieringsoverheden vrij systematisch zal beknibbelen op de middelen. Dus is de keuze heel eenvoudig. Als u wil dat ik specifieke data verzamel, bijhoud, actualiseer, zullen hier extra middelen naartoe moeten gaan. Er zullen dan minder middelen worden gestopt in beleid.

Er is een Vlaams initiatief om de onderwijsinspectie een bepaalde rol te geven. Die rol is relatief beperkt, maar wel significant naar een nieuwe beleidsoriëntering toe. We zijn op dit moment in

overleg met de Vlaamse Gemeenschap om een protocol op te stellen rond data-uitwisseling. Ik weet niet of we tot dat protocol gaan komen. We zullen zien. Ik hoop van wel.

Over de asbestproblematiek werd recent nog een debat gevoerd. Ik verwijs naar mijn eerdere tussenkomst hierover. Dat is een bijzonder complexe problematiek waarbij het zeker niet duidelijk is dat het de ene of de andere overheid is die daar volledig verantwoordelijk voor is.

Nogmaals, de Brusselse context is bijzonder complex. Alleszins is het een probleem, zoals ik heb aangegeven, dat we wel veel nauwkeuriger proberen op te volgen en in kaart te brengen. Ook opnieuw in goede relatie met de Vlaamse voogdijoverheid.

Mevrouw Najima El Arbaoui (Team Fouad Ahidar): U zegt dat als het uw bevoegdheid niet is, u niets kunt doen. Ik verwacht wel dat u gaat doen wat in uw bevoegdheid zit. U heeft een grote ambitie. Ik ben benieuwd naar het einde van uw mandaat.

Het is heel positief dat er nieuwe scholen worden gebouwd. Maar ik vind ook dat het nodig is om te weten wat de stand van zaken is in de oude schoolinfrastructuren.

Ik heb heel veel contact met ouders en leerlingen die echt een probleem hebben, die echt een klacht hebben, maar die dat niet durven of niet willen melden. Er zijn heel veel ouders die uit schrik geen klacht willen indienen. Ik ga de klachten naar u doorsturen zodat u weet wat echt een probleem is.

U spreekt ook altijd over beleidsinnovatie. U zegt dat u met minder middelen meer kunt realiseren. Ik hoop dat u met minder middelen misschien meer zal kunnen realiseren inzake de toegankelijkheid van schoolgebouwen.

- *Het incident is gesloten.*

2. Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter: De vraag om uitleg van de heer Benjamin Dalle betreffende de dalende geboortecijfers, evoluerende schoolcapaciteit en strategische investeringen in Nederlandstalige schoolinfrastructuur in Brussel, wordt uitgesteld en doorverwezen naar het eerstvolgende Bureau.

De heer Sven Gatz vraagt om in de commissie aandacht te besteden aan duaal leren. Hij heeft de commissievoorzitter hierover per e-mail verzocht om dit thema op de agenda te plaatsen. De aanwezige raadsleden reageren enthousiast op het voorstel en steunen het idee om in dit kader een of meer studiebezoeken te organiseren.

De commissieleden kunnen hun voorstellen voor studiebezoeken bezorgen aan de commissiesecretaris. Tijdens de eerstvolgende vergadering van de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw wordt beslist welke studiebezoeken zullen worden ingepland.
